

KANSAINVÄLINEN TYÖLÄISNAISTEN PÄIVÄ

Bolshevismissa ja Venäjän Lokakuun vallankumouksessa on tärkeintä, oleellisinta se, että poliittiseen elämään vedetään nimenomaan ne, joita kapitalismin aikana on sorrettu eniten. Kapitalistit ovat polkeneet, pettäneet ja riistäneet heitä niin monarkian aikana kuin myös demokraattisissa porvarillisissa tasavalloissa. Tämä kapitalistien harjoittama sorto, petos ja kansan työn riisto olivat väistämättömiä niin kauan kuin säilyi maan ja tehtaiden yksityisomistus.

Bolshevismien olemus, Neuvostovallan olemus on siinä, että samalla kun paljastetaan porvarillisen demokratian valheellisuus ja vilpillisyys ja lakkautetaan maan ja tehtaiden yksityisomistus, koko valtiovalta keskitetään työtätekevien ja riistettyjen joukkojen käsiin. Ne, nuo joukot, ottavat politiikan ohjat, toisin sanoen uuden yhteiskunnan rakentamisen omiin hoiviinsa. Tehtävä on vaikea, joukot ovat kapitalismin painamia ja sortamia, mutta palkkaorjuudesta, kapitalistisesta orjuudesta ei ole eikä voi olla muuta ulospääsyä.

Joukkoja taas ei voida vetää poliittiseen elämään vetämättä siihen myös naisia, sillä ihmiskunnan naispuolista osaa sorretaan kapitalismin aikana kaksinkertaisesti. Työläis- ja talonpoikaisnaista sortaa pääoma, ja demokraattisimmissakin porvarillisissa tasavalloissa he jäävät sen lisäksi ensinnäkin epäyhdenvertaisiksi, sillä laki ei myönnä heille samoja oikeuksia kuin miehille; toiseksi — ja tämä on tärkeintä — he ovat edelleenkin „kotiorjuudessa”, he ovat „kotiorjia”, kaikkein arkisimman, halveksituimman, raskaimman, ihmistä eniten tylsistyttävän kyökkityön ja yleensä perheen yksilöllisen kotitalouden painamia ihmisiä.

Bolshevistinen vallankumous, neuvostovallankumous katkoo naisten sorron ja epäyhdenvertaisuuden juuret niin syvältä, ettei yksikään puolue eikä yksikään vallankumous maailmassa ole rohjennut katkoa niitä sillä tavalla. Naisen ja miehen epäyhdenvertaisuudesta lain edessä meillä Neuvosto-Venäjällä ei ole jäänyt jälkeäkään. Neuvostovalta on tehnyt täydellisesti lopun erittäin alhaisesta, häpeällisestä ja vilpillisestä epäyhdenvertaisuudesta avioliitto- ja perheoikeudessa, epäyhdenvertaisuudesta lapsen suhteen.

Tämä on vasta ensimmäinen askel naisen vapauttamisen alalla. Mutta ainoakaan, edes demokraattisinkaan porvarillinen tasavalta ei ole rohjennut ottaa tätä ensimmäistäkään askelta. Ei ole rohjennut „pyhän yksityisomistuksen” edessä tuntemansa pelon vuoksi.

Toinen ja tärkein askel on maan ja tehtaiden yksityisomistuksen lakkauttaminen. Siten ja vain siten annetaan naiselle mahdollisuus täydelliseen ja todelliseen vapautumiseen, vapautetaan hänet „kotiorjuudesta” muuttamalla pieni yksilöllinen kotitalous suureksi yhteistaloudeksi.

Tämä muutos on vaikeaa, sillä siinä on kysymys syvimälle juurtuneen, totunnaisen, luutuneen, piintyneen „järjestyksen” (totta puhuen epäjärjestyksen ja villeyden eikä „järjestyksen”) muuttamisesta. Tämä muutos on kuitenkin jo alulla, asia on pantu alulle, olemme astuneet uudelle tielle.

Ja kansainvälisenä työläisnaisten päivänä maailman kaikissa maissa, lukemattomissa työläisnaisten kokouksissa kajahtaa tervehdyksiä Neuvosto-Venäjälle, joka on pannut alulle ennen kuulumattoman vaikean ja työlään, mutta suurenmoisen, yleismaailmallisen asian, todellisen vapautuksen. Niissä kajahtaa sellaisia reippaita kehotuksia, ettei pidä masentua raivokkaan ja usein petomaisen porvarillisen taantumuksen edessä. Mitä „vapaampi” eli „demokraattisempi” on porvarillinen maa, sitä raivokkaammin ja petomaisemmin kapitalistijoukkio vastustaa työläisten vallankumousta; siitä on esimerkkinä Pohjois-Amerikan Yhdysvaltojen demokraattinen tasavalta. Mutta työläisjoukot ovat jo heränneet. Imperialistinen sota herätti lopullisesti niin Amerikan ja Euroopan kuin takapajuisen Aasiankin nukuksissa ja puolinukuksissa olleet, inerttiset joukot.

Jää on murrettu maailman kaikilla ääriillä.

Kansojen vapautus imperialismin ikeestä, työmiesten ja työläisnaisten vapautus pääoman ikeestä edistyy vääjäämättömästi. Tätä asiaa ovat lähteneet viemään eteenpäin kymmenet ja sadat miljoonat työläiset ja talonpojat, miehet sekä naiset. Ja sen vuoksi tämä asia — työn vapautus pääoman ikeestä — voittaa koko maailmassa.

4. III. 1921.

*Julkaistu maaliskuun 8 pnä 1921
„Pravda” lehden 51 n:on liitteessä
Allekirjoitus: N. L e n i n*

*Julkaistaan
liitteen tekstin mukaan*
